

EN VAN TOEN AAN

Zeker goed om terug te zijn en de broeder, voorganger, het getuigenis te horen geven, van de genade van God met zijn kleine meisje. Dat is net als de Here Jezus, om zulke dingen te doen. Dat is zeker.

² Nu, we zijn erg blij vanavond, om één van onze gasten hier bij ons te hebben op de, zoals wij het noemen, de gebedsdienst op oudejaarsavond, een goede vriend van mij, broeder Ernie Fandler, één van de bekeerlingen tot de Here Jezus Christus, een zegeteken van genade. Oorspronkelijk afkomstig uit Zwitserland, is waar hij vandaan kwam. En ik geloof, een broeder bij hem daar, waar zij nu in Shawano wonen, een Duitser van afkomst, een zekere broeder Waters. We zijn blij hen vanavond bij ons te hebben.

³ Dan hebben we vanavond ook bij ons een—een dierbare broeder in het geloof, Zuid-Afrika, broeder David duPlessis. We zijn blij hem ook bij ons te hebben. En we zijn . . . David en ik zijn—zijn verwachtend, of biddend, en de Here geeft ons een groot werk samen, dit komende jaar in Afrika en verschillende delen van de wereld. Broeder David is hier nu om het te bespreken en erover te bidden, tussen nu en maandag, om te besluiten precies wanneer en waar, in naar—naar Afrika en verschillende delen van de wereld te gaan. Evenzo heeft broeder David een zeer vooraanstaande functie bij de Wereldpinksterconventie gehad en is ook welbekend bij vele grote religieuze leiders door de gehele wereld. En is erg invloedrijk geweest bij het overtuigen en bewerken, tot nu toe, om te helpen het lichaam van Jezus Christus bijeen te brengen, vanuit allerlei geloofsd denominaties. Ongeacht welke kerk ze (zij) hebben, of met welk stempel (zij) zijn gebrandmerkt. Het is dat, de Gemeente, voor Wie Christus stierf.

⁴ En ik heb daar vaak aan gedacht. Hielp altijd het vee bijeen te drijven, vele keren, daar in het westen. We gingen dan naar boven, broeder David, en zaten daar waar ze het vee door de drijfhekken joegen, naar boven in de bergen, om ze te voeden op de . . . hen te laten grazen op de weiden, de . . . van het bos. Terwijl de graslanden daar beneden groeiden, wilde graslanden. Dan maaiden ze de graslanden en voedden het vee gedurende de—gedurende de wintertijd, wanneer er teveel sneeuwstormen boven in de bergen waren.

⁵ En zat daar altijd op het zadel en keek hoe de opzichter dat vee er doorheen bracht; en elke boerderij beneden, die een ton hooi kon produceren. Als ze vijftig ton hooi konden produceren, betekende dat, dat ze vijftig stuks vee konden

brengen. Als ze duizend ton hooi konden produceren, konden er duizend stuks vee door. Elke man had zijn koeien gebrandmerkt. Zij letten natuurlijk op de brandmerken, de verschillende boerderijen, zodat ze niet doorelkaar raakten. En dan wanneer de . . .

⁶ De opzichter was niet zo geïnteresseerd in welk soort brandmerk er doorheen ging, omdat er allerlei soorten brandmerken waren. Maar er is één ding wat hij echt moest controleren, dat was het bloedlabel. Ze moesten geregistreerde Herefords zijn, anders konden ze niet door het hek gaan. Ze stuurden ze dan terug. Ziet u?

⁷ En ik denk dat het op die wijze zal zijn bij het Oordeel. Het zal niet zijn welk soort brandmerk wij dragen, maar of het Bloedlabel daar is. Dat is de zaak die zal—die zal tellen, het Bloedlabel.

En ik ben erg blij broeder David bij ons te hebben.

⁸ En ik zie dat broeder Estle Beeler hier net een ogenblik geleden was. Ik heb hem daar achter ergens zien opstaan. En andere predikers van wie wij vanavond willen horen. En dan, en ik denk dat broeder Ruddell en de anderen binnen zullen komen, omdat ze tot middernacht zullen blijven.

⁹ Echter, broeder David kan niet tot middernacht blijven. Hij is een zeer gewild man, overal. En zodra broeder Rodgers hoorde dat hij hier was, wel, ging hij hem laten halen om hem daar om tien uur te hebben. Dus dat betekent dat hij hier al vrij spoedig zal vertrekken, om daarginds naar het zuiden van Louisville te gaan.

¹⁰ En ik dacht dat het leuk zou zijn, als broeder David het goed vindt, als—als we hem hier naar toe zouden halen en laten zeggen wat hij op zijn hart heeft, voor ons prediken, doen wat de Here ook maar oplegt. We zouden allemaal graag broeder David duPlessis uit Zuid-Afrika willen horen.

¹¹ Laat mij dit zeggen. Dat, toen ik in, daar in Afrika was, in mijn grote campagne die de Here ons daar gaf, zijn broer mijn vertaler was, broeder Justus. Ik geloof dat zijn naam broeder Justus is. En een echt fijn gezin zijn deze gebroeders duPlessis. Ik denk er is . . . Ik vermoed dat ze allemaal predikers zijn voor zover ik weet en misschien vader ook, die was prediker. En ze komen uit een fijn gezin. En broeder David heeft een grote naam bij alle kerken en denominaties rond de wereld.

¹² En broeder David, ik zou graag willen dat u nu komt en tot ons spreekt, of wat God ook op uw hart heeft gelegd om te zeggen. Kom naar voren. En ik ben erg blij om vanavond aan mijn gemeente voor te stellen. Dit is broeder Orman Neville, onze voorganger. En aan de gemeente, dit is één van mijn dierbare vrienden en—en medestrijders in de dienst van God, broeder David duPlessis van Zuid-Afrika. God zegene u, broeder David.

¹³ [Broeder David duPlessis spreekt. Leeg gedeelte op de band—Uitg.] . . . spreek. Amen. Wij allemaal. Broeder David, ga snel terug en wees weer bij ons. Dat is heel fijn. We zijn zeker blij.

¹⁴ Broeder David zei daar enige dingen, ik wenste gewoon dat ik mijn pen had gehad, dan had ik ze op kunnen schrijven. Maar ik zal altijd onthouden “kleinzonen; de kleinkinderen.”

¹⁵ Welnu, wij waarderen het bezoek van onze broeder zeker. En hij is. . . was de. . . verbonden met de Wereldconferentie van Pinkstergelovigen en een groot man op het gebied van zijn werk over de gehele wereld. En we zijn gelukkig vanavond, dat broeder David voor ons komt spreken op deze oudejaarsavond. En u kunt zien hoe grote mannen denken over onze Here, denken over Zijn grote dienstknecht.

¹⁶ Nu geloof ik dat, morgen, als het nieuwjaar is, het duurt nu nog maar een paar uur. En ik moet vroeg in de morgen vertrekken, dus dacht ik dat ik slechts een klein beetje zou spreken, als broeder Neville het goed vindt. [Broeder Neville zegt: “Ja. Amen.”—Uitg.] Broeder Beeler en de andere predikers hier. Zal niet veel van de tijd nemen. En ik denk, als we “Amen” zouden zeggen en naar huis gaan, het een wonderbare boodschap zou zijn. En we zouden de Here dankbaar kunnen zijn voor dat wat we hier vanavond hebben.

¹⁷ En nu, daar dit oudejaarsavond is, houden wij ons gewoon bezig met het Koninkrijk van God, predikend totdat het nieuwe jaar komt. En ik heb. . . ben vanmorgen echt vroeg opgestaan, ver voordat het dag werd. En ik ben niet zo jong als David. Misschien ik. . . Misschien voel ik mij niet zo jong als hij. Hij is een. . . Tuurlijk, David is een klein—klein beetje ouder dan ik. Ik denk dat hij zeven of acht jaar ouder is, misschien tien. Maar hij is zeker een vuurbal voor God, heeft dit jaar vijfentachtigduizend kilometer gereisd voor het Koninkrijk van God. Op weg nu om te prediken bij broeder Rodgers en morgen bij enigen te zijn, ergens anders en ergens anders en ergens anders en hier weer terug op maandag. En ik moet hem ontmoeten om regelingen te treffen voor een wereldwijde rondreis die nu komt.

¹⁸ En wij moeten in Afrika zijn, begreep ik vanmiddag, in maart, deze—deze komende maart. Ik zal Clayton Sondmore ontmoeten, van de Volle Evangelie Christenzakenlieden, deze week of deze komende week, aan het begin ervan en regelingen treffen voor Jamaica, Haïti. Ik ga volgende week naar Kentucky of naar Georgia, heb daar deze samenkomsten. Kom meteen terug en ga door naar Kentucky, een avond hier en een avond daar, terwijl ik deze gemeenten aandoe. En kom vandaar direct terug naar huis en ga naar—naar—naar Atlantic City, om te beginnen op de 27ste tot de 30ste, en vertrek vandaar de ochtend van de eerste en begin in—in Kingston, Jamaica op de re- . . . renbaan die avond, voor een tiendaagse

samenkomst daar. En vanaf daar naar Haïti en waar dan ook. We weten niet waar vandaar naartoe te gaan, gewoon zoals de Here ons zal leiden.

¹⁹ Nu, dit alles is in voorbereiding. Zie? Ik heb geen ja gezegd. David is hier, Clayt komt. Gordon, broeder Gordon Lindsay komt, voor Zuid-Amerika. En—en de rest, de Christenzakenlieden voor Latijnsprekend Amerika. En dat van broeder David is voor Zwitserland, Duitsland en verder. Maar we weten het nog niet. Blijft u bidden. Ik wil nergens heengaan totdat God zegt te gaan, naar mijn beste weten. Daarom, als ik me geleid voel om te gaan, wanneer ik dan uit het vliegtuig stap, ik. . . En het maakt niet uit wat de tegenstand is, ik kan zeggen: “Ik kom in de Naam van de Here Jezus.”

²⁰ Ik was dankbaar voor David, de vriendschap die we samen hebben gehad, omdat de man een zeer belangrijk man is, maar hij—hij—hij gelooft zeker deze bediening van de Here. Dat doet hij zeker. En—en onze namen worden nu over de gehele wereld geassocieerd, broeder David en ik.

²¹ En ik ben zo blij om geassocieerd te zijn met zo'n man. Maar vrienden, ik waardeer dat. Maar het grootste waaraan ik kan denken om mee geassocieerd te zijn is Jezus Christus, de Zoon van God, Die geweldige.

²² Nu, broeder Neville en enigen van hen zullen over een paar ogenblikken spreken, maar ik wil nu alleen een klein gedeelte uit de Schrift lezen.

²³ En het is goed, denk ik, op oudejaarsavond verschillende predikers te zien en de wijze waarop zij een tekst benaderen en wat zij zeggen, enzovoort. En elke man heeft zijn eigen manier van prediken. Weet u, God heeft ons niet allemaal gelijk gemaakt. Hij maakte ons verschillend. Hij maakte ons verschillend in ons beeld. Hij maakte de wereld verschillend en grote bergen, de kleine bergen, prairies, woestijnen, grote witte bloemen, blauwe bloemen en allerlei verschillende soorten. Hij maakt ons gewoon verschillend. Dat is alles. Hij maakt roodharig en zwartharigen, bruinharigen, witharig; dik, dun, lang, o, wat nog meer. Zie? Hij gewoon—Hij maakt ons gewoon verschillend. God is een God van variatie. En ik houd daar wel van. U ook niet? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Uitg.] Maar gewoon altijd hetzelfde? Wel! Wel! Ik houd hiervan.

²⁴ Dus laat ons nu in onze Bijbels het boek van Mattheüs opslaan, het Evangelie van Mattheüs, beginnend met de. . . En het 4de vers, wil ik lezen voor een. . . een tekst voorlezen, als de Here ons helpt. Mattheüs, het 4de hoofdstuk.

Ik geloof, voordat we lezen, laat ons bidden.

²⁵ Genadige Hemelse Vader, het is opnieuw dat wij met dankbare harten dit nieuwe jaar tegemoet treden. En wij naderen tot U en brengen al onze zorgen uit het verleden bij U,

en vragen of U ze in de zee van vergetelheid zult werpen en onze zonden niet meer tegen ons gedenkt. En mogen wij niet alleen maar toetsen hoe het met onze geestelijke gesteldheid is, maar in ons . . . mogen we onze gemeenschap met U toetsen. En vergeef ons al onze zonden. En we vragen of Uw Geest zich vanavond met ons bezighoudt. En als er iets onreins onder ons is Here, neem het zover als het oosten is van het westen. Werp het in de zee van vergetelheid, om het niet meer tegen ons te gedenken, dat we dit nieuwe jaar mogen ingaan, rein, gewassen door het Bloed van het Lam, en gereed zijn.

²⁶ Moge dit 1960 het geweldigste jaar zijn waarin wij U ooit gediend hebben. Geef ons bijzonder, overvloedig. Al deze samenkomsten die nog komen Here, waaraan wij denken met broeder duPlessis, en rond de wereld, in Azië en daarginds in Europa en rond—rondom. Here, laat het Uw wil en Uw Kracht zijn die naar deze dingen zullen leiden. En als wij op enig moment van Uw Goddelijk bestemde Weg zouden afstappen, moge de Heilige Geest een belemmering op de weg plaatsen en ons stoppen Here, en ons naar de juiste plaats terug doen keren. Sta het toe.

²⁷ Zegen deze kleine gemeente, Here. Ik vermoed dat zij hier nu ongeveer dertig jaar heeft gestaan, als een gedenkteken van de genade van God, aan een nederig volk. Wij bidden Vader, dat U broeder Neville zult zegenen, de voorganger. Zegen de gehele gemeente. Zegen de beheerders, de diakenen, de zangleider, de pianist en al de leken, iedereen, de zondagsschoolonderwijzers, wat ook meer. Here, mogen wij in staat zijn dit jaar te groeien in de genade van God. En moge ons ledental tot een groter aantal groeien en—en meer genade van U, dat, dan dit in de afgelopen jaren geweest is. Sta het toe, Vader.

²⁸ Nu help ons als wij deze tekst benaderen die we op het punt staan te lezen, Uw Woord. En alleen U Here, kunt het uitleggen en we bidden dat U het ons zult toestaan, voor de zaak van het Koninkrijk van God. In Jezus Christus' Naam. Amen.

²⁹ Ik kondig nu aan welke tekst ik heb gekozen voor de volgende paar ogenblikken. Het wordt hier in de Schrift gevonden en ik zal het lezen. Het heet, ik wil het zo noemen: "van toen aan."

³⁰ Ik dacht niet, zoals ik onlangs 's avonds zei, ik veronderstelde niet dat ik hier zou komen, omdat mijn keel rauw werd. En mijn vrouw zei gisteren tegen mij, of eergisteren, ze zei: "Dan veronderstel ik dat je niet naar de gemeente gaat."

³¹ En ik zei: "Lieverd, ik denk het niet. Mijn keel is zo pijnlijk en rauw."

³² En toen, precies die avond, toen ik ging zitten en de Schrift oppakte, kwam ik Dit tegen.

33 Broeder Sothmann kwam langs. Hij zei: “Gaat u morgenavond naar de gemeente?”

Ik zei: “Ja. Ik zal er zijn.”

34 En Meda keek om naar mij en ze zei: “Ik begrijp jou niet.”

Ik zei: “Ik verwacht dat niet van je, zie,” ik zei, “of van iemand anders.”

35 Niemand die door de Geest van God geleid wordt kan ooit begrepen worden.

36 Onze Here, zij konden Hem niet begrijpen. Het leek alsof Hij het ene moment op de ene manier sprak; en het andere moment op een andere manier. En ergens anders sprak Hij over iets anders. Soms was het Jezus Die sprak, de andere keren was het God Die sprak. Ziet u? Zelfs de discipelen zeiden daar tenslotte, zeiden: “Zie, nu spreekt Gij duidelijk. Nu begrijpen wij.” Zie?

37 En Jezus zei: “Begr- . . . En gelooft u nu?” Zie, daarna.

38 U kunt het gewoon niet doen, omdat u geleid wordt door de Geest. En u begint iets te doen, u ontdekt dat u ziet dat u . . . God wil u ergens gebruiken. U moet *hier* stoppen en *hier* gaan, gewoon door de Geest geleid. Het zijn zonderlinge, eigenaardige mensen, die een leven hebben dat ze willen toewijden aan God.

39 En dan zeg ik dit altijd: “Ik zal dit doen indien de Here wil.” Zie? Als ik een belofte aan iemand doe: “Ik zal het doen indien de Here wil.” Zie? En daarom, dan, als het niet de wil van de Here is, zal ik zijn . . . zal ik over deze Boodschap spreken indien de Here wil. Hij zou mij kunnen roepen, precies tijdens deze Boodschap, om te vertrekken naar Californië. Ik zou alles terzijde leggen en zo snel als ik maar kon naar Californië vertrekken.

40 En zo wil ik leven. Ik wil dat niets mij bindt. Ik wil niet iets groots of iets dergelijks, wat miljoenen dollars waard is en je elke dag zoveel geld moet krijgen om mij te binden. Ik wil zijn, waar, wanneer God zegt: “Ik wil dat je naar deze mensen hier gaat. Het zijn er maar vijf. Maar ga daarheen en blijf daar totdat Ik je zeg te vertrekken.” Ik wil daarheen gaan. Heb geen verplichtingen, gewoon . . . en als Hij wil dat ik overzee ga.

41 Nu hier is het, noemde het zojuist, naar Duitsland gaan of naar—naar Afrika. En een of andere miljonairsvrouw, juist op het moment dat de Geest het op mij legde om naar Afrika te gaan, zei ze: “Ik zal de reis ondersteunen en alles betalen.” Zie? Dat is alles. Waarom zou ik mij zorgen maken over geld en dingen, als mijn Vader het allemaal bezit? Zie? Hij kan gewoon tegen deze rijke man of die rijke man spreken, of deze mensen of die mensen en het is niet nodig voor mij om me er zorgen over te maken. Zie? God zorgt gewoon voor alles.

42 Broeder Roy, dat is de wijze om te leven. Laat Hem er gewoon voor zorgen. Het is zo goed.

⁴³ Nu laat ons opslaan in onze Bijbels, het 4de hoofdstuk. En laat ons beginnen te—te lezen, bij het 12de vers van het 4de hoofdstuk van het evangelie naar Mattheüs.

Toen Hij was . . . En toen Hij vernam, dat Johannes overgeleverd was, trok Hij Zich terug in Galilea.

. . . verliet Nazaret en ging wonen te Kafarnaum, aan de zee, in het gebied van Zebulon te Naftali,

opdat vervuld zou worden het woord, door de profeet Jesaja gesproken, toen hij zeide:

Het land Zebulon en het land Naftali, aan de zeeweg, over de Jordaan, Galilea der heidenen:

het volk, wat in duisternis gezeten is, heeft een groot licht gezien, en voor hen, die gezeten zijn in de landen van de schaduw des doods, is een licht opgegaan.

Van toen aan begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

⁴⁴ Ik wil spreken over het onderwerp: *En Van Toen Aan*. U weet, als menselijk wezen denken wij allemaal aan dingen vanaf een bepaald tijdstip. Dat en dat heeft plaatsgevonden en van toen aan. En nu, vele keren ontmoet u een oude man of een oude vrouw en zij houden ervan terug te verwijzen naar een tijdstip waarop iets heeft plaatsgevonden, dat zij nadrukkelijk kunnen aanduiden en zeggen: “Het was toen.”

⁴⁵ Nu, ik veronderstel dat praktisch allen van ons hier vanavond zich zouden kunnen herinneren, herinnering aan bepaalde zaken hebben, die plaatsgevonden hebben op een bepaald tijdstip. Van toen aan veranderde er iets. Die en die zaak, het gebeurde op dat tijdstip. En van toen af aan was het anders. En het is een goede zaak dat we dat kunnen. En sommige van die herinneringen, van dingen waar we aan denken, zijn waardige dingen die veranderd zijn. En er zijn sommige dingen die niet zo gedenkwaardig zijn.

⁴⁶ Bijvoorbeeld, als de slecht bekendstaande vrouw, dat zij zei: “Er was een tijd dat ik een goed, rechtvaardig, zedig meisje was. En op een bepaalde avond of een bepaalde plaats gebeurde een bepaald iets.” En sindsdien is ze op het verkeerde pad geweest. Haar leven is bedorven door zonde en zwartheid en duisternis en alleen oordeel wacht haar. Maar zij kan zich herinneren, dat het vanaf dat bepaalde tijdstip gebeurde, dat ze het verkeerde pad nam.

⁴⁷ De—de dronken man vanavond op de straat, die probeert zijn zorgen weg te drinken. U zou hem misschien overeind helpen. Zoals ik hier een tijdje geleden aan de schaduwkant van New York was, het grote centrum van de dronken mensen. Ik liep met een bepaalde prediker. En daar lag een man, o,

gewoon heel veel mannen, ongevaarlijk, hulpeloos, lagen daar met de voorkant van hun kleding helemaal nat en—en hun gezichten helemaal bebaard en gewoon in een verschrikkelijke toestand. En ze waren volkomen ongevaarlijk.

⁴⁸ En deze prediker zei: “Help die daar overeind en vraag hem gewoon.”

⁴⁹ En ik ging naar deze man toe die daar met één been over een bumper van een auto lag en met zijn hoofd op de straat lag en was niet in staat geweest om af en toe naar—naar—naar de toiletten te gaan. O, hij was gewoon in een verschrikkelijke toestand. En ik pakte hem vast en ik zei: “Kunt u spreken?” En hij wou mij geen antwoord geven.

⁵⁰ Dus de prediker bukte zich. Hij wist er meer over hoe met hem om te gaan. En hij vroeg hem: “Wie bent u?”

⁵¹ En uiteindelijk had hij hem genoeg wakker geschud, totdat hij zei: “Als u een borrel voor mij koopt!” En kwamen erachter dat hij de bank kon aanwijzen, waarvan hij directeur geweest was.

⁵² “Wel,” zei hij, “wij zijn predikers. Zou u mij kunnen vertellen wat er plaatsvond?”

“Als u mij een borrel belooft!”

⁵³ Wel, dat konden we niet doen. Ik zei: “Ik zou geen zorgen aan uw zorgen kunnen toevoegen. Ik wil u helpen.”

⁵⁴ Zijn hele verhaal. Hij kwam thuis op een avond en daar lag een, zoals hij het noemde, een “Lieve Jan” brief op de—de tafel. Toen had zijn vrouw hem verlaten. En had... Hij hield van haar. En zij had zijn kinderen meegenomen. En hij was gescheiden en zij was weggelopen met een andere man. En hij zei: “Ik wist niet wat ik moest doen, mij door het hoofd schieten, of wat te doen. Dus ging ik—ik naar het café.” En van toen aan, was hij daar. Zo is het over de hele wereld.

⁵⁵ De leugenaar. U zou iemand kunnen nemen, zoals ik op een dag tegen een man zei, van wie ik dacht dat hij gekheid maakte. En ontdekte dat hij zoveel leugens vertelde dat hij ze werkelijk zelf geloofde. En ik zei: “Wat brengt u ertoe dit te doen?” En ik ging zitten om met hem te praten. Ik zei: “Ik wil u vragen. Die verhalen zijn te dol voor de mensen om te geloven.”

⁵⁶ Hij zei: “De eerste die ik me kan herinneren die ik ooit vertelde.” Hij zei: “Ik was een kleine jongen die in een goed gezin werd opgevoed.” En hij zei: “Ik ging uit en rookte sigaretten van maïsdraden, gewoon om stoer te zijn. En ik at wat koffie om het uit mijn adem te krijgen.” En hij zei: “Ik deed het achter de oude schoorsteen, achter het huis.” En hij zei: “Ik zal het nooit vergeten, toen moeder mij optilde en tegen mij zei: ‘Jochie, laat mij jouw adem eens ruiken.’ En ik blies mijn adem in haar gezicht en ze zei: ‘Je hebt koffie gegeten om iets uit je adem te krijgen. Wat heb je gedaan? Heb je sigaretten gerookt?’”

⁵⁷ En hij zei: “Iets zei mij om haar de waarheid te vertellen.” Hij zei: “Maar ik zei: ‘Nee, mama. Met de hand op mijn hart. Ik heb geen sigaretten gerookt.’” Hij zei: “En van toen aan, daar begon het mee.”

⁵⁸ Wij kunnen allemaal iets vinden dat—dat op een bepaald tijdstip begon. En van toen af aan waren dingen veranderd. En er zijn andere waardige dingen waar we aan zouden kunnen denken. Mannen met goede bedoelingen hebben geprobeerd om dingen opnieuw te beginnen, dingen op een bepaald tijdstip te doen.

⁵⁹ Bijvoorbeeld, toen elektriciteit voor het eerst door Benjamin Franklin werd gevonden, en zij in staat waren het te bedwingen. Zij begonnen te zeggen: “Van nu af aan zullen er nooit meer oorlogen zijn. Omdat deze elektrische stroom op hekken kon worden geplaatst, met zo’n hoog voltage, dat niemand er overheen zou kunnen komen.” Zij bedoelden het goed.

⁶⁰ En direct na de Eerste Wereldoorlog, toen—toen Keizer Wilhelm het vredesverdrag tekende. Dat werd ons hier in Amerika verteld. Ik was een jongen van ongeveer negen jaar oud. Maar ik kan mij herinneren dat de mensen allemaal zeiden: “Wij zullen nooit meer een oorlog hebben. Van nu af aan staat het voor altijd vast.” Maar we kregen nog een oorlog.

⁶¹ En toen de grote V.N. Of, ik zou zeggen, daarvoor, vormden zij wat genoemd werd de Volkenbond. En ze zeiden: “Nu zullen we geen oorlogen meer hebben, omdat we een Volkenbond hebben, die op de wereld zal patrouilleren. En als er ergens een opstand is, zullen deze mannen uit elke natie erheen gaan en politietoezicht houden op de wereld.” Maar het was een mislukking. Zij gingen gewoon door met oorlogvoeren. En de V.N. zullen precies hetzelfde worden.

⁶² Ze vertellen ons nu door een voorspelling dat morgenavond of zondagavond. . . Dezelfde man die Pearl Harbor voorspelde, tot op het exacte moment dat de—de vliegtuigen het zouden bombarderen, zei dat: “Zondagavond om twaalf uur, dat vijfenzeventig procent van het Amerikaanse volk in de as gelegd zal worden, dat Rusland de Verenigde Staten komende zondagavond om twaalf uur zal bombarderen.” Dezelfde man die Pearl Harbor voorspelde. Ze brengen het niet naar buiten, omdat mensen in paniek raken. Ik geloof het niet. Zie? Nee. Omdat het geen atoomoorlog kan verdragen. Eén van de hunne zou door de geluidsbarrière gaan, *deze* kant op, wij zullen ze naar *die* kant afschieten en de wereld zou aan stukken gaan. Iets moet nog gebeuren, voordat Jezus komt. Dat is juist.

⁶³ Bijvoorbeeld, het pasgetrouwde stel. Er was een bepaald tijdstip waarop zij trouwden. En zij—zij deden elkaar beloften. En zij gaven elkaar hun woord, hun trouw. En ze zeiden, dat: “Wij zullen elkaar liefhebben, eren en beminnen zolang als wij beiden leven.” Maar er zou een tijd komen dat er iets gebeurde.

⁶⁴ Al deze dingen daar, er is een tijdstip waarop er iets gebeurde. En misschien al hun geloften en alle Volkenbonden, enzovoort, hadden misschien goede bedoelingen, maar ze komen allemaal tot een einde. Alles brokkelt af onder de—de—de voeten van de mens. Met alle goede bedoelingen die we mogen hebben, maar alles moet tot een einde komen.

⁶⁵ Maar er is een tijdstip waarop de mens tot iets kan komen wat Eeuwig is. Dat is wanneer een mens, het moment waarop een mens God ontmoet. Dat is wanneer iets gebeurt, wat Eeuwig is.

⁶⁶ Wij maken onze fouten. En we doen onze geloften op oudejaarsavond, enkel om ze de volgende dag te verbreken. We slaan nieuwe bladzijden om, en we stellen geloften vast. En we gaan naar priesters en . . . Wij niet, maar de katholieken. En biechten en worden geheelonthouder en wij komen naar het altaar en slaan nieuwe bladzijden om, maar alles tevergeefs. Want de volgende keer als iemand ons pad kruist of zoiets, zal dat oude humeur meteen weer terugkomen. Elke keer dat we in de problemen komen of zoiets, zal het opnieuw gebeuren.

⁶⁷ Maar er is een plaats waar een mens kan komen, tot een punt, dat hem voor altijd zal veranderen, voor Eeuwig. "Hij die tot Mij zal komen, zal Ik geenszins uitwerpen," zei Jezus. Een mens kan tot God komen en zijn hele Eeuwige bestemming wordt veranderd. En een mens kan God ontmoeten en hij kan nooit meer dezelfde zijn. U kunt God niet ontmoeten en toch dezelfde persoon blijven die u was. Als u zich van Hem afkeert, zult u een slechter persoon zijn dan u ooit was. Als u Hem ontvangt, heeft u Eeuwig leven en Hij zal u op de jongste dag doen opstaan, door Zijn belofte.

⁶⁸ Er was een tijd dat er een man was die Abraham heette, die vanuit de Chaldeeën gekomen was en hij woonde in de stad Ur. En hij was gewoon een man, een goede man. Wellicht, misschien zou hij . . . Zijn vader aanbad wellicht afgoden, omdat ze uit Babylon waren gekomen. En hij was maar een gewone man en hij begon oud te worden. Hij was vijfenzeventig en zijn vrouw was vijfenzestig.

⁶⁹ En Abraham, op een dag, toen hij misschien buiten in het veld aan het jagen was, of wat hij ook deed, bessen plukken, of wat zijn werk ook maar geweest mocht zijn, ontmoette hij God. En van toen aan was hij veranderd. Hij kon aanspraak maken op dingen die er niet waren, alsof ze er wel waren, omdat hij God ontmoet had. Hij wist de minuut en het uur waarop hij God had ontmoet. Het veranderde hem. En God riep hem om de vader van vele natiën te zijn. En geloofde God en geloofde Zijn belofte, omdat hij God ontmoet had. Vijfentwintig jaar later waren zij aan het discussiëren, probeerden hem er afkerig van te maken, hem te vertellen dat hij iets verkeerd geloofd had. Maar de Bijbel zei: "Hij werd steeds sterker, gaf God de eer." Omdat hij wist dat God de belofte moest houden.

⁷⁰ Dat is wanneer een mens God ontmoet. Het verandert zijn samenstelling. Het geeft hem een superzintuig. Zoals ik onlangs 's avonds sprak, de natuurlijke mens heeft slechts de vijf zintuigen. Maar de gelovige, wanneer hij God ontmoet, ontvangt hij iets anders. Het is een superzintuig dat hem boven de schaduwen uittilt. Het maakt dat hij dingen gelooft, die onmogelijk kunnen gebeuren. Toch gelooft hij dat ze zullen gebeuren, omdat God het zei. Wanneer een mens God ontmoet, gebeurt er iets.

⁷¹ Er was een tijd dat er een man opgeleid was in alle wijsheid, alle theologie van het Woord van God. Hij kende Het tot op de letter. Hij was geschoold. Hij had alle graden. Hij was zo knap dat hij de Egyptische geleerden kon onderwijzen, en hun leraren. Hij wist het allemaal, tot op de letter. Maar daarnaast een lafaard, die wegliep, ging ver de woestijn in en hoedde schapen voor een vreemdeling. Maar er kwam een tijdstip dat God hem daar ontmoette in de brandende braamstruik. En van toen aan was Mozes veranderd, omdat hij God ontmoette in een brandende braamstruik. En van aangezicht tot aangezicht met God, kon hij niet langer dezelfde zijn.

⁷² Als een man of een vrouw . . . Het maakt mij niet uit hoeveel geloften u doet, of hoeveel nieuwe bladzijden u omslaat. Totdat u God ontmoet, kunt u niet veranderd worden. Maar als u eenmaal God ontmoet, dan bent u voor altijd veranderd.

⁷³ Het veranderde niet alleen Mozes. Het veranderde Israël. Het veranderde Egypte. Het veranderde de toenmalige wereld, omdat één man God ontmoette en Hem op Zijn Woord nam.

⁷⁴ Wat we vandaag nodig hebben is dat iemand God ontmoet, van aangezicht tot aangezicht, en met Hem bespreekt, de situatie. Wanneer de mens God ontmoet, zijn dingen veranderd. Zeker. Dat is de enige manier waarop we dingen kunnen hebben.

⁷⁵ En van toen aan was Mozes, de lafaard, Mozes degene die wegliep, veranderd. En van toen aan werd hij de dienstknecht van de Here. Het werkt altijd op die manier. Wanneer een mens God ontmoet, zijn dingen veranderd.

⁷⁶ Eens was er een meisje, niet ouder dan achttien jaar, of misschien niet zo oud, dat op een morgen onderweg was naar een bron, om een emmer water te halen, daar in Nazareth. Ze was een aardig meisje. Ze geloofde. Ze had geloof. Maar die morgen ontmoette ze God. En God vertelde haar iets en zij geloofde het. En het veranderde de hele levensloop voor de vrouw en maakt haar onsterfelijk. Haar naam was Maria, de moeder van onze Here Jezus. De kleine dame was gewoon een alledaags meisje, maar ze ontmoette God. En van toen aan gebeurde er iets. Zeker.

⁷⁷ Er was een man, Petrus genaamd, een ruwe visser, ongetwijfeld zo ruig als maar kon. En hij was ongetwijfeld een grote bullebak. Omdat ik hier een tijdje geleden het toneelstuk heb gezien, "De Grote Visser" genaamd. Ik dacht dat het een

hele goede beschrijving van Petrus was, omdat hij zo'n grote ruwe kerel was. Hij bekommerde zich nergens om. Hij geloofde nauwelijks iets. Maar op een dag ontmoette hij God. En van toen aan was hij veranderd. Van toen aan werd hij een apostel van de Here Jezus Christus.

⁷⁸ Zoals broeder David duPlessis ons een tijdje geleden vertelde over Saulus van Tarsus, een moordenaar, die de mantels van de moordenaars vasthield, dat, en was getuige en gaf getuigenis van de dood van Stefanus, de martelaar. Hij had brieven in zijn zak, om naar de—de hoofdraden van de gemeenten te gaan en de mensen te arresteren die te veel lawaai maakten, jubelden en God prezen. Hij was een groot man in de ogen van de farizeeërs. Hij was de farizeeër onder de farizeeërs. Maar op een dag was hij op weg naar Damascus, en hij ontmoette God. Een licht omstraalde hem. En van toen aan was hij niet meer Saulus van Tarsus. Maar was hij Paulus, de nederige, de zachtmoedige, omdat hij God ontmoette en Het veranderde hem.

⁷⁹ Er was een melaatse die bij de poort lag. Alle middelen van de geneeskunde konden hem niet genezen. Zijn rottende zweren waren zo groot geworden, dat hij zijn handen niet meer kon opheffen. En zijn voeten, hij kon ze nauwelijks voortslepen. Zijn geval was hopeloos. Maar hij ontmoette God op een dag, toen hij uit de poort kwam. En hij viel neer en aanbad en zei: "Indien Gij wilt, kunt Gij mij reinigen."

⁸⁰ En Hij zei: "Ik wil het. Word rein." En van toen aan had hij geen melaatsheid meer, omdat hij God ontmoette.

⁸¹ Er was een blinde man die langs de kant van de weg zat. En hij kon het daglicht niet van de duisternis onderscheiden. Er was niets wat hem kon helpen. Op een dag kwam er Iemand uit de stad Jericho lopen, en toen hij God ontmoette; en van toen aan kon hij zien. Hij kreeg zijn gezichtsvermogen. Het vermogen om licht te zien was in zijn ogen doorgebroken en hij kon weer zien. Omdat, vanaf het tijdstip waarop hij Jezus ontmoette, hij een ander mens was. Hij had zijn gezichtsvermogen.

Als een persoon God ontmoet, gebeurt er onherroepelijk iets.

⁸² Eens was er een jongeman; ongetwijfeld een goed burger van het land, maar hij kreeg aanvallen. En hij was zo kwaad, dat zelfs de gevangenis hem niet kon houden. En zij bonden hem met kettingen. En hij had een legioen duivels in zich, zodat hij de kettingen kon breken en zichzelf bevrijden. En de duivels dreven hem naar een begraafplaats, waar hij verblijf hield. En nam de gedenkstenen en werd zo kwaadaardig dat hij zichzelf zou snijden. O, hij was een verschrikkelijke kerel. Wanneer die aanvallen hem verlieten, zou hij ongetwijfeld denken: "Wat doe ik hier?" En rond die tijd zouden de duivels opnieuw komen en hem snijden en hem verscheuren. Maar op een dag ontmoette hij Jezus. En van toen af aan had de bezetene van Gardara zijn volle verstand, gekleed, zittend aan

Zijn voeten. Hij kon naar huis teruggaan als een heer. Hij kon naar de beschaving terugkeren. Hij kon naar zijn geliefden teruggaan en kon zeggen: "Van toen aan ben ik veranderd." Ja.

⁸³ Was op een dag daar op Golgotha, toen God en de dood elkaar ontmoetten van aangezicht tot aangezicht, toen Leven en dood samen kwamen. Maar dat is, toen het Leven, Christus, de engel uit de dood trok. En sinds die tijd heeft de dood geen engel meer in zich gehad. Daar ben ik zo blij om. God! De dood en God ontmoetten elkaar. De dood is sindsdien niet meer dezelfde. Het heeft nu geen engel meer. De gelovige Christen kan er recht op af lopen en zeggen: "O dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?" Waarom? Beide ontmoetten God. Ze zijn sindsdien niet meer dezelfde geweest.

⁸⁴ Geen mens kan dezelfde zijn, niets kan hetzelfde zijn, als het eenmaal God ontmoet. U zult nooit meer dezelfde zijn.

⁸⁵ Ik kan mij herinneren dat ik hier op het ziekenhuisbed lig. De dokters geven me drie minuten te leven. Mijn hart slaat zeventien keer per minuut. Ik ontmoette God. Sindsdien ben ik niet meer dezelfde geweest. Iets gebeurde met mij. Niemand kon mij iets anders vertellen. Bill Branham stierf. Ik ontmoette God en Iets kwam binnenin mij. Ik ben nooit meer dezelfde geweest sinds het moment dat ik Hem ontmoette. Hij veranderde mij. Hij maakte mij iemand anders. Het was niet een nieuwjaarsgelofte afleggen, maar ik ontmoette God.

⁸⁶ Mannen en vrouwen, wanneer u God ontmoet, bent u veranderd. Wij doen onze nieuwjaarsgeloften vanavond; gaan morgenochtend terug, om ze te verbreken; de volgende dag, om ze te verbreken. Maar wat wij moeten doen is niet een nieuwjaarsgelofte, maar wij moeten van aangezicht tot aangezicht met God komen en Eeuwig Leven hebben, geboren worden uit Zijn Geest.

⁸⁷ Eens was er een oude man en hij kon geen besluit nemen. De duivel versloeg hem steeds. Op een dag knielde hij buiten in het veld neer om te bidden. Terwijl hij bad, sloeg hij een stok in de grond. Hij zei: "Laat dit een gedenkteken zijn. Satan, als je ooit weer tot mij komt, zal ik jou wijzen op deze stok. Ik zal je vertellen dat ik precies hier God ontmoette en dat het vanaf hier vaststond." Dat is wat we nodig hebben, misschien geen stok in het veld, maar ergens, een of ander geheim kamertje, een of andere plaats. Niet een . . .

⁸⁸ O, vanavond, zullen er honderden geloften worden afgelegd, duizenden worden er afgelegd. En volgend jaar zullen we ze allemaal weer opnieuw moeten afleggen. We zullen zeggen: "We zullen stoppen met liegen. We zullen stoppen met *dit* te doen. En we zullen ons humeur terzijde leggen. We zullen meer voor God doen. We zullen *dit*, of *dat*, of iets *anders* doen," om alleen maar te ontdekken, dat het tevergeefs is.

⁸⁹ Wat mensen vanavond moeten doen, is van aangezicht tot aangezicht met God komen. En vanaf dan is hij een veranderd schepsel. Halleluja! O, ik wenste dat ik het kon vertellen op de wijze zoals ik het geloof. Maar wanneer een mens God ontmoet, is hij vanaf dat moment veranderd, de rest van zijn dagen. Hij zal nooit meer dezelfde zijn, omdat hij Eeuwig Leven heeft. Hij is een nieuw schepsel. Oude dingen zijn voorbijgegaan en alle dingen zijn nieuw voor hem geworden. Hij kijkt op een nieuwe manier.

⁹⁰ De zieke man kan in het aangezicht van God wandelen, wanneer de dokters hebben gezegd: "Hij zal gaan sterven." Maar hij kan in het aangezicht van God wandelen en zijn zaak bepleiten. En hij zal als een ander persoon weggaan en vanaf dat moment.

⁹¹ O, ik herinner mij congreslid Upshaw, die zesenzestig jaar in een rolstoel zat. Die avond daar in Californië, toen de Heilige Geest neerkwam en begon te spreken, ontmoette hij God. En van toen af aan kon hij zonder zijn krukken lopen.

⁹² Ik heb de tijd meegemaakt dat er door kanker opgegeten mensen lagen, slechts niets dan een schaduw. En de dokters zouden langs komen en zeggen: "Ze zijn dood." Hun geliefden verzamelden zich om de laatste bemoedigende woorden tot hun te kunnen zeggen. Maar zij ontmoetten God en van toen af aan waren zij veranderd. Zij leven anders.

⁹³ Ik kan de verdorven vrouw zien, ginds op de straat. Ik kan de dronkaard zien, ginds in de steeg. Ik kan de huichelaar zien, ginds in de kerk. Al die verschillende soorten mensen slaan elk nieuwjaar een nieuwe bladzijde om en proberen iets anders te doen, proberen vergoedingen te geven, enzovoort. Laat hen één keer God ontmoeten en vanaf dat moment.

⁹⁴ Jezus predikte tot hen van toen aan, die in de sferen van de schaduw des doods zaten.

⁹⁵ En ik zeg vanavond, als een mens wil hebben dat er een echte verandering in hem komt, laat hem van aangezicht tot aangezicht met God komen, en Hem één keer ontmoeten, dan kan hij zeggen: "Van toen aan, van toen af aan, was ik een veranderd mens. Ik weet dat uit ervaring."

⁹⁶ Over enkele ogenblikken zal de gemeente zich hier verzamelen rond het altaar. U zult uw leven opnieuw toewijden. U zult dingen opgeven en dingen op het altaar leggen. Broeder, laat mij u enig advies geven. Als u God nooit van aangezicht tot aangezicht hebt ontmoet, laat mij u iets vertellen. Blijft u bij dat altaar. Blijf daar gewoon totdat u God ontmoet, dan kunt u terugverwijzen naar die oudejaarsavond. Niet en zeggen: "Ik sloeg een nieuwe bladzijde om. Ik deed een nieuwe gelofte." Maar: "Van toen af aan ontmoette ik God. En het leven werd veranderd en dingen waren anders. En alles werd weer nieuw voor mij, van toen af aan," het tijdstip waarop u God ontmoet.

⁹⁷ Het is niet een nieuw jaar tegemoet gaan. We zullen het over een paar minuten tegemoet treden. Over een poosje, ongeveer tweeënehalf uur, veronderstel ik. Misschien minder dan dat. We zullen een nieuw jaar tegemoet gaan, van aangezicht tot aangezicht. We zullen het met geloften tegemoet gaan. We zullen het met beloften tegemoet gaan. We zullen het met goede bedoelingen tegemoet gaan. We zullen het tegemoet gaan, zeggende: "We zullen proberen een nieuwe bladzijde om te slaan. We zullen proberen anders te doen." Dat is allemaal goed. Ik waardeer dat.

⁹⁸ Broeder, het zal nooit Eeuwig zijn totdat u eerst God ontmoet. Als u eerst God ontmoet en vanaf dan zal alles anders zijn.

Laat ons bidden terwijl we onze hoofden buigen.

⁹⁹ Here Jezus, Zoon van God, ik herinner me het tijdstip waarop ik U ontmoette Here. Ik herinner me, een ellendig wrak, dat een goed moreel leven leefde, niet rondrende, dronk of gokte of rookte, enzovoort. Maar ik wist Here, toen de dood in die ziekenhuiskamer kwam binnensluipen, zo'n twintig jaar geleden, dat er iets in mijn leven ontbrak. Daar ontmoette ik God en van toen aan. Van toen aan Here, heb ik geprobeerd U te dienen. Mijn leven is veranderd en alles ziet er anders uit. Ik ben zo blij dat ik U ontmoette, Here. En vanavond, terwijl we het nieuwe jaar tegemoet treden, ben ik blij dat ik kan zeggen dat ik het tegemoet kan treden met de Geest van de levende God in mijn hart.

¹⁰⁰ Geef ons ervaringen Here. Geef ons van Uw goedheid en barmhartigheid. Vergeef ons onze zonden. En laat ons dit hele komende jaar leven, o Here God, met een ervaring, dat wij U hebben ontmoet en ons leven veranderd is. Sta het toe, Here. Vergeef ons onze tekortkomingen. Plaats Uw Heilige Geest binnenin ons. Leid ons en wijs ons de weg.

¹⁰¹ Vader God, hier treed ik 1960 tegemoet. En er zijn mogelijkheden voor een wereldwijde bijeenkomst, waar het er naar uitziet dat zelfs tienduizenden keer duizenden en duizenden en duizenden van rauwe barbaren, van heidenen, enzovoort, tot U zouden mogen komen. O Here God, met Uw Geest in mijn hart, treed ik vanavond uw altaar tegemoet, en treed U tegemoet en zeg: "Help mij, o God. Mijn hart brandt van ijver. Ik heb U lief, Here. Ik geef mijzelf aan U, in dienstbaarheid. Leid mij waarheen Gij mij maar wilt leiden. Zend mij waarheen Gij mij maar wilt zenden, Here. Spreek slechts en ik zal gaan.

¹⁰² Zegen mijn gemeente. Zegen broeder Neville. Zegen al de mensen hier, de vreemdelingen in onze poorten. En deze voorgangers, die beurtelings zullen spreken, gedurende de avond, ik bid God, dat U hun bediening zult zegenen. Zegen broeder Neville. Zegen broeder Junie Jackson. Broeder Beeler, al deze andere predikers, zegen hen Vader. Geef ons een geweldig jaar in 1960.

¹⁰³ Wij Here, die weten dat wij U van aangezicht tot aangezicht hebben ontmoet en weten wat het betekent om wedergeboren te zijn door Uw Geest, geef ons van Uw Eeuwige genade, om U te dienen. In Jezus' naam bidden wij. Amen.

¹⁰⁴ Hebt u Hem lief? [Samenkomst zegt: "Amen."—Uitg.] 1960, laat het niet zijn van: "Ik sloeg een nieuwe bladzijde om." Laat het niet zijn van: "Ik probeer een nieuw leven te beginnen." Maar laat het zijn van: "Ik ontmoette God en van toen aan, van toen af aan, had ik vrede die alle verstand te boven gaat. Ik had onuitsprekelijke vreugde en volle heerlijkheid. Ik had voldoening. Zelfs als de dood tot mij zou komen, zal ik in de armen van God zijn, meteen nadat mijn laatste adem van mij is geweken. Het maakt niet uit wat komt of gaat!"

¹⁰⁵ Laten ze haar opblazen zondagavond, als ze dat willen. Ze willen dat, de bom zal niet barsten totdat wij met Hem in de Heerlijkheid zullen zijn. Amen. Er is niets wat ons kan schaden. Halleluja!

¹⁰⁶ Ik ben zo blij dat ik God ontmoette. Ik ben zo blij dat ik kan zeggen: "Van toen aan." Prik het vast op die plaats! "Toen ik God ontmoette, gebeurde er iets met mij. Ik werd veranderd vanaf dat moment. Ik ben sindsdien veranderd." Ik ben zo blij op deze weg te zijn vanavond, als een getuigenis van de Heerlijkheid en de Kracht van God. Een klein iets hier buiten en God kwam daar neer en gaf mij Zijn genade, en redde mij, en genas mij, en vulde mij met Zijn Geest. En liet mij Zijn Evangelie prediken, wat de grootste eer is die er in de wereld is. Van toen aan tot nu toe, heb ik nooit één keer spijt gehad. Maar ik ben al deze dagen dankbaar geweest en zal dat zijn tot in alle Eeuwigheid, dat ik God ontmoette.

God zegene u. In orde, broeder Neville.

EN VAN TOEN AAN DUT59-1231

(And From That Time)

Deze Boodschap, door Broeder William Marrion Branham, werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op oudejaarsavond, donderdagavond 31 december 1959, in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, U.S.A. en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling werd gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2006 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR

POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org